

Čtvrtek 19. února 2009

9. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, vysokému představiteli pro společnou zahraniční a bezpečnostní politiku, vládám a parlamentům členských států, zplnomocněnému velvyslanci Kvartetu na Blízkém východě, prezidentovi Palestinské samosprávy, Palestinské legislativní radě, vládě Izraele a Knesetu.

Zvláštní místo pro děti v rámci vnější činnosti EU

P6_TA(2009)0060

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o zvláštním místě pro děti v rámci vnější činnosti EU (2008/2203(INI))

(2010/C 76 E/02)

Evropský parlament,

- s ohledem na sdělení Komise ze dne 5. února 2008 nazvané „Zvláštní místo pro děti v rámci vnější činnosti EU“ (KOM(2008)0055),
- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 5. února 2008 nazvaný „Děti v nouzových a krizových situacích“ (SEK(2008)0135),
- s ohledem na pracovní dokument útvarů Komise ze dne 5. února 2008 nazvaný „Akční plán Evropské unie o právech dětí ve vnější činnosti“ (SEK(2008)0136),
- s ohledem na sdělení Komise ze dne 9. dubna 2008 nazvané „EU jako globální partner pro rozvoj - Jak urychlit pokrok směrem k dosažení rozvojových cílů tisíciletí“ (KOM(2008)0177),
- s ohledem na závěry Rady ze dne 26. května 2008 nazvané „Prosazování a ochrana práv dítěte v rámci vnější činnosti Evropské unie – rozvojový a humanitární aspekt“,
- s ohledem na závěry Evropské rady ze dne 19. a 20. června 2008,
- s ohledem na pokyny EU ohledně prosazování a ochrany práv dítěte, které přijala Rada v prosinci 2007,
- s ohledem na pokyny EU týkající se dětí a ozbrojeného konfliktu, které přijala Rada v prosinci 2003 a aktualizovala v červnu 2008,
- s ohledem na kontrolní seznam pro začlenění ochrany dětí zasažených ozbrojeným konfliktem do operací v rámci evropské bezpečnostní a obranné politiky (EBOP), který přijala Rada v květnu 2006,
- s ohledem na Úmluvu Organizace spojených národů o právech dítěte, kterou přijalo Valné shromáždění dne 20. listopadu 1989, a její opční protokoly,
- s ohledem na akční program EU týkající se rozvojových cílů tisíciletí, který přijala Rada dne 18. června 2008,
- s ohledem na rezoluci OSN č. 1612 z roku 2005 o dětech a ozbrojeném konfliktu, kterou přijala Rada bezpečnosti OSN na svém 5235. zasedání dne 26. července 2005,

Čtvrtek 19. února 2009

- s ohledem na Úmluvu Mezinárodní organizace práce (ILO) č. 138 o minimálním věku, přijatou dne 26. června 1973 v Ženevě, a Úmluvu č. 182 o zákazu a okamžitých opatřeních k odstranění nejhorších forem práce dětí, přijatou dne 17. června 1999 v Ženevě,
- s ohledem na Deklaraci tisíciletí OSN přijatou Valným shromážděním dne 8. září 2000,
- s ohledem na závěrečný dokument ze zvláštního zasedání OSN věnovaného dětem, které se konalo v sídle OSN v květnu 2002, nazvaný „Svět vhodný pro děti“,
- s ohledem na studii generálního tajemníka OSN o násilí páchaném na dětech předloženou Valnému shromáždění OSN dne 11. října 2006,
- s ohledem na zprávu „Děti a rozvojové cíle tisíciletí“, připravenou pro OSN Dětským fondem OSN (UNICEF) v prosinci 2007,
- s ohledem na zprávu „Situace dětí ve světě 2008“, zveřejněnou UNICEF v prosinci 2007,
- s ohledem na zprávu o rozvojových cílech tisíciletí v roce 2008 zveřejněnou odborem OSN pro ekonomické a sociální věci v srpnu 2008,
- s ohledem na Pařížské závazky k ochraně dětí před nezákonnými odvody nebo zneužívání ozbrojenými silami či skupinami a na Pařížské zásady a pokyny týkající se dětí spojených s ozbrojenými silami nebo s ozbrojenými skupinami, které přijali ministři a zástupci zemí v Paříži ve dnech 5. a 6. února 2007,
- s ohledem na Africkou chartu práv a blaha dítěte přijatou Organizací africké jednoty v roce 1990, která vstoupila v platnost dne 29. listopadu 1999,
- s ohledem na aktuální znění ⁽¹⁾ Dohody z Cotonou ⁽²⁾, zejména článek 9 o „podstatných prvcích týkajících se lidských práv, demokratických zásad a právního státu a základním prvku týkajícím se dobrého vládnutí“ a článek 26 o „otázkách mládeže“,
- s ohledem na usnesení Smíšeného parlamentního shromáždění AKT-EU o právech dětí a dětských vojácích ⁽³⁾ přijaté dne 19. února 2004 v Addis Abebě,
- s ohledem na usnesení Smíšeného parlamentního shromáždění AKT-EU o sociálních dopadech dětské práce a strategiích jejího potírání přijaté dne 28. listopadu 2008 v Port Moresby,
- s ohledem na Lisabonskou smlouvu pozměňující Smlouvu o Evropské unii a Smlouvu o založení Evropského společenství, podepsanou v Lisabonu dne 13. prosince 2007, a na konsolidované verze Smlouvy o Evropské unii a Smlouvy o fungování Evropské unie, zejména článek 3 Smlouvy o Evropské unii, který stanoví, že Evropská unie „bojuje proti sociálnímu vyloučení a diskriminaci, podporuje sociální spravedlnost a ochranu, rovnost žen a mužů, mezigenerační solidaritu a ochranu práv dítěte“ a že ve vztazích s okolním světem EU „přispívá k míru, bezpečnosti, udržitelnému rozvoji této planety, k solidaritě a vzájemné úctě mezi národy, volnému a spravedlivému obchodování, vymýcení chudoby a ochraně lidských práv, především práv dítěte“,

⁽¹⁾ Úř. věst. L 209, 11.8.2005, s. 27.

⁽²⁾ Dohoda o partnerství mezi členy skupiny afrických, karibských a tichomořských států na jedné straně a Evropským společenstvím a jeho členskými státy na straně druhé, podepsaná v Cotonou dne 23. června 2000 (Úř. věst. L 317, 15.12.2000, s. 3).

⁽³⁾ Úř. věst. C 26, 29.1.2004, s. 17.

Čtvrtek 19. února 2009

- s ohledem na společné prohlášení Rady a zástupců vlád členských států na zasedání Rady, Evropského parlamentu a Komise k rozvojové politice Evropské unie s názvem „Evropský konsensus“⁽¹⁾, a zejména požadavek, aby byla při provádění rozvojové politiky Společenství prosazována práva dětí,
  - s ohledem na společné prohlášení Rady a zástupců vlád členských států na zasedání Rady, Evropského parlamentu a Komise s názvem „Evropský konsensus o humanitární pomoci“⁽²⁾, a zejména s ohledem na požadavek věnovat zvláštní pozornost dětem a zabývat se jejich konkrétními potřebami,
  - s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie, a zejména na její článek 24 o právech dítěte,
  - s ohledem na rozhodnutí Evropského parlamentu a Rady č. 293/2000/ES ze dne 24. ledna 2000, kterým se přijímá akční program Společenství (program Daphne) (2000–2003), jehož cílem je prevence všech forem násilí páchaného na dětech, mladých lidech a ženách⁽³⁾,
  - s ohledem na politické prohlášení přijaté dne 4. června 2007 na evropském fóru pro práva dítěte v Berlíně, v němž se potvrzuje vůle systematicky zohledňovat práva dítěte ve vnitřních i vnějších politikách Evropské unie,
  - s ohledem na „Rámec pro ochranu, péči a podporu sirotků a zranitelných dětí žijících ve světě s HIV a AIDS“ zveřejněný fórem globálních partnerů v červenci 2004,
  - s ohledem na své usnesení ze dne 3. července 2003 o obchodování s dětmi a dětskými vojáky⁽⁴⁾,
  - s ohledem na své usnesení ze dne 5. července 2005 o vykořisťování dětí v rozvojových zemích, se zvláštním důrazem na práci dětí⁽⁵⁾,
  - s ohledem na své usnesení ze dne 16. ledna 2008 nazvané „Směrem ke strategii EU o právech dítěte“⁽⁶⁾,
  - s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
  - s ohledem na zprávu Výboru pro rozvoj a stanoviska Výboru pro zahraniční věci, Výboru pro kulturu a vzdělávání a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A6-0039/2009),
- A. vzhledem k tomu, že uspokojování práv dětí je klíčové pro jejich individuální životní příležitosti, jakož i pro dosažení pokroku při odstraňování chudoby,
- B. vzhledem k tomu, že kulturní role žen a mužů, které společnost přisuzuje svým dětem, rozhodujícím způsobem určují jejich budoucnost: jejich přístup k potravinám a ke vzdělání, jejich zapojení do pracovního procesu, jejich postavení v navazovaných vztazích a jejich tělesné i duševní zdraví,
- C. vzhledem k tomu, že cíle stanovené v Úmluvě OSN o právech dítěte nejsou z velké části naplňovány,

⁽¹⁾ Úř. věst. C 46, 24.2.2006, s. 1.

⁽²⁾ Úř. věst. C 25, 30.1.2008, s. 1.

⁽³⁾ Úř. věst. L 34, 9.2.2000, s. 1.

⁽⁴⁾ Úř. věst. C 74 E, 24.3.2004, s. 854.

⁽⁵⁾ Úř. věst. C 157 E, 6.7.2006, s. 84.

⁽⁶⁾ Přijaté texty, P6_TA(2008)0012.

Čtvrtek 19. února 2009

- D. vzhledem k tomu, že ze 2,2 miliard dětí na světě žije 1,9 miliardy (86 %) dětí v rozvojových zemích a více než 98 % dětí, které zakoušejí extrémní chudobu, žije v rozvojových zemích,
- E. vzhledem k tomu, že každodenně na světě zemře více než 26 000 dětí mladších pěti let, a to většinou z příčin, kterým by bylo možno předejít, a že při zachování současného trendu nebude rozvojový cíl tisíciletí, jímž je snížení dětské úmrtnosti o dvě třetiny, dosažen dříve než v roce 2045,
- F. vzhledem k bodu 9 akčního programu, který přijala 4. světová konference o ženách uskutečněná v Pekingu od 4. do 15. září 1995 a který rovněž představuje prvořadou zásadu, která byla vyhlášována na všech mezinárodních konferencích předchozího desetiletí o právech dítěte,
- G. vzhledem k tomu, že pokud Lisabonskou smlouvu ratifikují všechny členské státy, stane se ochrana práv dítěte zvláštním cílem vnější politiky Unie,
- H. vzhledem k tomu, že Rada pověřila Komisi, aby analyzovala dopad pozitivních podnětů k prodeji produktů vyrobených bez použití práce dětí a aby prozkoumala možnost přijetí dalších opatření týkajících se produktů, které byly vyrobeny za použití nejhorsích forem práce dětí, a podala o nich zprávu,
- I. vzhledem k tomu, že právo dětí na vzdělání je nezpochybnitelné a že vzdělání a odborná příprava hrají významnou úlohu v rámci strategie postupného vymýcení dětské práce,
- J. vzhledem k tomu, že zneužívání dětí k obchodním účelům je hrubým porušováním jejich lidské důstojnosti a odporuje zásadám sociální spravedlnosti,
- K. vzhledem ke klíčové pozici zákazníků nakupujících zboží z rozvojových zemí, neboť mohou odhalit a nezakoupit zboží, které bylo zcela nebo zčásti vyrobeno dětmi, a tím vytvořit přímý a účinný hospodářský tlak,
1. vítá výše zmíněné sdělení Komise nazvané „Zvláštní místo pro děti v rámci vnější činnosti EU“ a doplňující pracovní dokumenty útvarů Komise a rovněž doprovodné závěry Rady jako důležité kroky k vypracování strategie EU pro práva dítěte;
  2. uznává, že orgány EU přikládají právům dětí rostoucí význam, ale zdůrazňuje, že je ještě třeba vynaložit velké úsilí na to, aby byly politické závazky uplatňovány v praxi, a zdůrazňuje, že žádný plán nebude uskutečněn, pokud pro něj nebudou vyčleněny odpovídající finanční prostředky;
  3. zdůrazňuje význam plnění rozvojových cílů tisíciletí za účelem zabezpečení práv dětí a vyzývá členské státy EU, aby plnily své závazky týkající se poskytování přiměřené a předvídatelné finanční pomoci prostřednictvím rozpočtové podpory rozvržené tak, aby byly splněny referenční hodnoty pro rok 2010;
  4. žádá Unii, aby rozhodně usilovala o odstranění všech forem diskriminace dívek (již od početí) a aby poskytla dostatečné zdroje pro boj proti nerovnostem, které z této diskriminace vyplývají;
  5. vítá čtyři hlavní zásady akčního plánu Komise pro práva dětí v rámci vnější činnosti, jež zahrnují holistický a koherentní přístup založený na právech dítěte;
  6. uznává, že přístup vycházející z práv dítěte je založen na normách a zásadách, které jsou stanovené v Úmluvě OSN o právech dítěte, a že je zaměřen na jejich uskutečnění;
  7. žádá, aby Evropské společenství přistoupilo k Evropské úmluvě o lidských právech a k dalším úmluvám, které se týkají uplatňování dětských práv, adopce, sexuálního vykořisťování, dětské práce, ochrany dětí v případě ozbrojených konfliktů a zneužívání dětí;

Čtvrtek 19. února 2009

8. vyzývá Komisi a členské státy, aby prosazovaly uplatňování Úmluvy o právech dítěte a jejich protokolů a aby ještě intenzivněji podporovaly reformy právních systémů třetích zemí zaměřené na ochranu dětí;
9. zdůrazňuje, že jakákoli činnost ve prospěch práv dítěte by měla uznávat prvořadou úlohu rodičů a nejbližších rodinných příslušníků dítěte a také pěstounů nebo osob, jimž je dítě svěřeno, přičemž zvláštní pozornost by měla být věnována lepšímu postavení matek;
10. připomíná však, že dočasné odloučení, představuje-li ochranné opatření, může být v zájmu dítěte, které je ve své rodině v obtížné situaci, zejména v případě psychosociálních nebo psychických problémů rodičů, násilí v rodině, špatného zacházení a pohlavního zneužívání;
11. zdůrazňuje, že je naléhavě třeba věnovat zvláštní pozornost nejzranitelnějším a sociálně vyloučeným děvčatům a chlapcům, včetně zdravotně postižených dětí, migrujících dětí, dětí z menšinových skupin, dětí odloučených od rodiny a bez doprovodu a dětí bez rodičovské péče;
12. zdůrazňuje, že má-li být přístup založený na právech dítěte uveden do praxe, musí EU provést důkladnou analýzu dětských práv, a to nejlépe při přijímání či přezkumu dokumentů týkajících se vnitrostátních, regionálních a tématických strategií, na jejichž základě lze zvolit činnosti a programy zaměřené na otázky dětských práv; v této souvislosti vyzývá Komisi, aby co nejdříve nebo během přezkumů rozvojových programů v polovině období předložila Parlamentu přehled opatření týkajících se dětí a přehled přidělených finančních prostředků;
13. zdůrazňuje, že práva dětí musí být systematicky zařazována do politického dialogu a diskusí o politikách mezi EU a partnerskými zeměmi;
14. vyzývá Komisi, aby vypracovala zprávu, v níž prozkoumá, zda již stávající mezinárodní úmluvy mezi Evropskou unií a třetími zeměmi obsahují právně závaznou doložku o ochraně práv dítěte, a pokud tomu tak není, zda by tato doložka mohla být do příslušných úmluv vložena;
15. domnívá se, že účast dětí musí být v partnerských zemích a na úrovni EU institucionalizována a lépe financována;
16. podporuje posilování stávajících sítí mládežnických a dětských organizací, které představují udržitelné platformy pro zapojování a konzultování dětí, a žádá Komisi, aby tyto sítě systematicky zvala k účasti na diskusích o vnitrostátních strategických dokumentech a podporovala jejich zapojení do rozvoje nástrojů vnitrostátního plánování;
17. vyzývá Komisi, aby partnerským státům pomohla přijímat rozpočty, které budou mít na zřeteli zájmy dětí, a to zejména poskytuje-li Evropská unie rozpočtovou pomoc, a aby vypracovala integrované a komplexní národní akční plány pro děti, které budou mít jasná hodnotící kritéria, měřitelné cíle, časové plány a mechanismy přezkumu a podávání zpráv v oblasti práv dítěte;
18. trvá na tom, aby podpora EU v rámci jejího souhrnného rozpočtu zahrnovala finanční prostředky na budování kapacit příslušných ministerstev (například ministerstva sociálních věcí, zdravotnictví, školství a spravedlnosti) s cílem zajistit, aby tato ministerstva měla k dispozici vhodné politiky a nástroje pro financování a poskytování služeb určených dětem;
19. zdůrazňuje, že EU by měla v rámci svých vnějších činností důrazně vybízet vlády třetích zemí k dodržování mezinárodních standardů v oblasti práv dítěte, zejména pokud jde o poskytování základních sociálních služeb pro děti, jako je bezplatná distribuce potravin ve školách a předškolních zařízeních a přístup ke zdravotní péči; zároveň klade důraz na to, že zajištění rovného přístupu ke vzdělání pro děti žijící v době ozbrojeného konfliktu či po jeho ukončení představuje významnou investici do předcházení konfliktům;
20. konstatuje, že navzdory nedávnému pozitivnímu vývoji na úrovni EU zůstávají zdroje orgánů EU a lidské zdroje činné v oblasti práv dítěte nadále nedostačující;

Čtvrtek 19. února 2009

21. doporučuje, aby v zájmu zviditelnění a upřednostnění práv dítěte byl jmenován zvláštní zástupce EU;
22. domnívá se, že otázkami souvisejícími s dětmi by měla být v každé delegaci Komise pověřena jedna osoba, a vyzývá Komisi a členské státy, aby všem zaměstnancům v hlavním sídle a členům misí/delegací zajistily řádné školení a pokyny pro to, jak začlenit práva dítěte do vnějších činností a jak řídit bezpečnou a účinnou účast dětí;
23. žádá, aby ochrana práv dítěte podle Úmluvy OSN o právech dítěte zaujímal ústřední místo ve víceletém rámci Evropské agentury pro základní práva; domnívá se, že by tato agentura měla vytvořit síť s mezinárodními organizacemi, veřejnými ochránci dětských práv a nevládními organizacemi, aby se využily jejich znalosti a zkušenosti;
24. vítá závazek Komise řešit porušování práv dítěte, jako je práce dětí, obchodování s dětmi, odvozy dětských vojáků, děti zasažené ozbrojeným konfliktem a všechny formy násilí vůči dětem, včetně sexuálního vykořisťování a škodlivých tradičních praktik; zdůrazňuje však, že je třeba se zaměřit na základní příčiny porušování práv dítěte a jejich prevenci;
25. žádá Komisi, aby do svých vnějších činností a vztahů se třetími zeměmi zahrнула boj proti beztržnosti jako významné opatření, jehož cílem je předcházet porušování práv dítěte;
26. vyzývá Komisi a členské státy, aby v partnerských zemích upřednostnily rozvoj národních strategií a systémů pro ochranu dítěte, které mohou dětem a rodinám poskytnout podpůrné služby dříve, než bude dětem ublíženo;
27. vyzývá Komisi a členské státy, aby za účelem ochrany a posílení práv dítěte podporovaly institucionální struktury v partnerských zemích, včetně nezávislých veřejných ochránců práv;
28. domnívá se, že je rovněž třeba usilovat o to, aby rodiče, pěstouni a osoby pracující s dětmi, jako jsou učitelé a zdravotničtí pracovníci, lépe porozuměli právům dítěte a tato práva dodržovali;
29. vyzývá Radu a Komisi, aby do politiky rozvojové spolupráce začlenily oficiální registraci narozených dětí jako základní právo a významný prostředek ochrany práv dítěte;
30. uznává, že děti v raném věku mají právo na náležitou péči a výchovu včetně imunizace, rodičovské péče a docházky do školky a jeslí, a chápe, že v raném dětství probíhá významný vývoj a že podvýživa a nedostatek péče mohou vést jak k fyzické, tak i intelektuální újmě;
31. zdůrazňuje, že splnění rozvojového cíle tisíciletí 2 (RCT 2) v oblasti všeobecného základního vzdělání a RCT 3 stanoveného pro rovné postavení mužů a žen má zásadní význam pro prevenci porušování práv dítěte;
32. zdůrazňuje, že jsou potřebné zásahy zaměřené konkrétně na dívky, aby získaly stejné příležitosti jako chlapci, pokud jde o školní docházku, přísun dostatečného množství potravin, možnost vyjadřovat své názory a přístup ke zdravotní péči;
33. naléhavě žádá Unii, aby považovala právo na vzdělání, zejména dívek, za prioritu programů pomoci a v rámci politického dialogu s partnerskými zeměmi; zdůrazňuje, že je nezbytné bojovat proti přetrvávající diskriminaci v chudých rodinách, které nemohou hradit poplatky za školní docházku všem svým dětem a upřednostňují školní docházku chlapců na úkor dívek;

Čtvrtek 19. února 2009

34. zdůrazňuje, že vzdělávací zařízení a učební plány musí být „přátelské k dívkám“ a nabízet například alternativní formy vzdělávání mimo rámec formálních institucí nebo pružnou dobu pro zajištění výuky dívkám, které se starají o sourozence;
35. zdůrazňuje, že investice do vzdělání dívek se nejvýrazněji projeví v oblastech, jako je boj s chudobou, zmírňování populačního růstu, snižování novorozenecké a dětské úmrtnosti, boj s podvýživou, zvýšení školní docházky a zlepšování zdravotního stavu;
36. zdůrazňuje, že kvalitní vzdělání musí být prioritou i v dobách konfliktu a problematických obdobích, a vítá plán Komise zahrnout vzdělávání do operací humanitární pomoci; zdůrazňuje, že je třeba vypracovat obecné pracovní pokyny, kterými se EU zaváže zahrnout vzdělání do všech fází své humanitární pomoci v souladu s minimálními normami navrženými meziagenturní sítí pro vzdělávání v nouzových situacích, a vyzývá, aby EU na realizaci těchto nových závazků poskytla dostatečné finanční prostředky a potřebné lidské zdroje;
37. trvá na tom, že žádnému dítěti by nemělo být odepřeno základní právo na vzdělání kvůli nedostatku hospodářských zdrojů, a opět vyzývá všechny vlády rozvojových zemí, aby vypracovaly jasný harmonogram pro rychlé zrušení přímých i nepřímých poplatků za základní vzdělání a aby současně udržely vysokou úroveň vzdělání;
38. zdůrazňuje, že ve vztazích EU s třetími zeměmi mají zásadní význam projekty rozvíjející sociální kompetence dětí, jejich toleranci, solidaritu a odpovědnost za stav životního prostředí, a to zejména v rámci boje proti změně klimatu;
39. připomíná, že politický závazek k volbě koherentních politik v oblastech snižování chudoby, kvalitního vzdělávání a lidských práv je klíčem k omezování práce dětí;
40. vyzývá Evropskou komisi a členské státy, aby více podpořily spravedlivý obchod a iniciativy na označování původu, které podniky povzbuzují v tom, aby nevyužívaly dětskou práci; doporučuje, aby se zlepšila kontrola dodržování dobrovolných kodexů chování v oblasti základních pracovních práv a aby tato kontrola byla pro evropské spotřebitele transparentní; domnívá se, že smlouvy o veřejných zakázkách by měly podléhat mezinárodním normám pro práci dětí;
41. vítá skutečnost, že Rada má v úmyslu zahájit studii o dopadu pozitivních pobídek na prodej produktů vyrobených bez použití dětské práce a o možných doplňkových opatřeních, včetně obchodních opatření; vyzývá Komisi, aby Parlament informovala o podobě, uplatňování a výsledcích této studie;
42. důrazně vyzývá Komisi, aby navrhla jednotný způsob označování výrobků dovážených do Evropské unie s cílem potvrdit, že byly vyrobeny bez použití dětské práce ve všech fázích výrobního řetězce, například tak, že tyto výrobky označí nápisem „bez dětské práce“, čímž zajistí, že tento systém bude v souladu s mezinárodními obchodními pravidly WTO;
43. klade důraz na RCT 4, který je zaměřen na snížení dětské úmrtnosti, a RCT 6 pro boj s HIV/AIDS, malárií a jinými nemocemi a žádá Společenství a ostatní dárce, aby posílili veřejné zdravotnické systémy, které poskytují rentabilní mateřské, neonatální a dětské zdravotnické služby veškerému obyvatelstvu, a aby do těchto zdravotnických služeb začlenily intervence vůči konkrétním onemocněním, jako je např. dodávání moskytiér chránících před malárií a antiretrovirálních léků;
44. vyjadřuje politování nad nátlakem, který oslabuje politiky v oblasti práv sexuálního a reprodukčního zdraví a má za následek rostoucí počet nechtěných těhotenství a nebezpečných potratů u mladých žen, a naléhavě žádá EU, aby zachovala úroveň financování všech zdravotnických služeb zaměřených na sexuální a reprodukční zdraví s cílem splnit RCT 5 týkající se zlepšení zdraví matek;

Čtvrtek 19. února 2009

45. poukazuje na to, že prudký růst cen potravin má obzvláště nepříznivé dopady na děti, a zdůrazňuje potřebu širokých strategií pro zajištění výživy, což neznamená pouze přístup k vhodným potravinám, ale i k vhodným stopovým prvkům, zdravotně nezávadné vodě, hygienickým a sanitárním prostředkům, zdravotní péči a vhodné péči o děti a zdravé životní prostředí;
46. oceňuje úctyhodný rámec politiky Evropské unie pro řešení tragických osudů dětí dotčených ozbrojeným konfliktem a vyzývá k posílení mechanismů kontroly, zvyšování informovanosti a odborných školení s cílem zajistit, aby byl tento rámec řádně uplatňován v praxi;
47. domnívá se, že ve všech misích v rámci EBOP by měl působit poradce pro ochranu dětí, a zdůrazňuje, že příprava členů těchto misí by měla zahrnovat otázky týkající se ochrany dětí;
48. zdůrazňuje, že programy odzbrojení, demobilizace a opětovného začlenění podporované misemi EBOP by měly zohledňovat konkrétní potřeby dětí;
49. žádá, aby zvláštní pozornost byla věnována mladistvým matkám v době konfliktu nebo po ukončení konfliktu, uprchlým nebo vnitřně vysídleným dívkám a dívkám, které jsou obětí znásilnění a sexuálního násilí;
50. vyzývá Komisi, aby investovala do programů zaměřených na prevenci a řešení sexuálního násilí a násilí páchaného na dívkách a chlapcích na základě jejich pohlaví, které by měly zahrnovat poskytnutí potřeb pro postexpozici profylaxi k zamezení nákaze virem HIV, podporu služeb umožňujících zotavení a opětovné sociální začlenění a mechanismy pro podávání zpráv důvěrné povahy;
51. zdůrazňuje, že EU by měla rovněž podporovat opatření zaměřená na překonání stigmatizace a diskriminace zranitelných dívek a mladých žen (například těch, jež jsou HIV pozitivní, oběti znásilnění nebo sexuálního násilí, ženy, které mají děti následkem znásilnění, nebo ty, jež podstoupily potrat), neboť jsou často zavrhovány svými komunitami;
52. upozorňuje na zvláště obtížnou situaci dětí nakažených virem HIV a nemocných AIDS a také dětí osiřelých v důsledku AIDS; odsuzuje především násilí páchané na ženách a dívkách, které se zakládá na přesvědčení, že sexuální styk s pannou může vyléčit AIDS, a naléhavě žádá, aby byly uspořádány místní informační kampaně s cílem toto mylné přesvědčení rozptýlit, a více tak chránit zejména mladé dívky;
53. zdůrazňuje, že je nutné dodržovat Úmluvu Organizace spojených národů o ochraně práv všech migrujících pracovníků a členů jejich rodin, aby byla zaručena práva dětí z migrujících rodin;
54. vyzývá EU, aby na podporu zvláště zranitelných skupin, jako jsou děti migrantů a děti žijící v chudobě, použila tematický program pro azyl a migraci, jenž je součástí nástroje pro rozvojovou spolupráci;
55. vyzývá Evropskou unii, aby ve své vnější činnosti věnovala zvláštní pozornost situaci dětí vystaveným diskriminaci, včetně dětí, jež se ocitly v konfliktu se zákonem, a dětí zbavených svobody a umístěných v uzavřených ústavech; zdůrazňuje, že děti by měly mít snadnější přístup ke spravedlnosti a k odborné pomoci a že při soudním řízení je nezbytné zohledňovat prostřednictvím zvláštních ochranných opatření jejich věk;
56. vyzývá Radu a Komisi, aby se při přípravě programů pomoci a při jednáních se třetími zeměmi o akčních plánech v oblasti spravedlnosti a vnitřních věcí zabývaly otázkou soudních systémů pro mladistvé, přičemž pozornost by měly věnovat nejen ratifikaci příslušných mezinárodních a regionálních standardů, ale také jejich účinnému uplatňování;
57. vyzývá Komisi a členské státy, aby podpořily soudržnost politik týkajících se dětí tím, že práva dětí zohlední i v dalších hlavních oblastech politik, jako je bezpečnost, změna klimatu, migrace a účinnost pomoci;

Čtvrtek 19. února 2009

58. žádá, aby všechny politiky EU, jež budou mít pravděpodobně dopad na děti ve třetích zemích, byly před přijetím důsledně posuzovány z hlediska jejich dopadu na práva dítěte a rovněž následně vyhodnocovány; zdůrazňuje, že by děti měly být považovány za samostatnou a odlišnou skupinu, protože jsou postihovány jiným způsobem než dospělí;
59. vítá iniciativu zahájenou v rámci výše uvedených závěrů Rady, která se zaměřuje na lepší koordinaci a zdokonalení dělby práce v oblasti práv dítěte zmapováním stávajících politik Komise a členských států a činností v pilotních zemích;
60. je znepokojen tím, že stále ještě nebyly určeny pilotní země, a vyzývá členské státy, aby za tímto účelem úzce spolupracovaly s Komisí;
61. vyzývá Komisi, aby vypracovala postupy, referenční hodnoty a ukazatele s cílem zajistit, aby zohledněná práva dítěte nebyla vyřazena z akčního programu, a sdílí názor Komise, že kromě zařazení práv dítěte jsou také zapotřebí konkrétní kroky v rámci zeměpisných fondů a Evropského rozvojového fondu, pokud možno v rámci neústředních sektorů;
62. domnívá se, že Parlament by mohl hrát koordinovanější a systematictější úlohu při monitorování závazků EU v oblasti práv dítěte, např. prostřednictvím Výroční zprávy o lidských právech;
63. navrhuje, aby meziparlamentní shromáždění (Smíšené parlamentní shromáždění AKT-EU, Eurolat a Evropsko-středomořské parlamentní shromáždění) zvala na svá zasedání dětské organizace z hostitelských zemí, a podporuje vytvoření meziregionálních fór mládeže, jako je Platforma mládeže EU-Afrika;
64. pověřuje svého předsedu, aby předal toto usnesení Radě, Komisi, vládám a parlamentům členských států, generálnímu tajemníkovi Organizace spojených národů a spolupředsedům Smíšeného parlamentního shromáždění AKT-EU.

Uplatňování směrnice 2002/14/ES, kterou se stanoví obecný rámec pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v Evropském společenství

P6_TA(2009)0061

Usnesení Evropského parlamentu ze dne 19. února 2009 o uplatňování směrnice 2002/14/ES, kterou se stanoví obecný rámec pro informování zaměstnanců a projednávání se zaměstnanci v Evropském společenství (2008/2246(INI))

(2010/C 76 E/03)

Evropský parlament,

- s ohledem na články 136 až 145 Smlouvy o ES,
- s ohledem na prohlášení představitelů států a vlád ze dne 9. prosince 1989 o Chartě Společenství základních sociálních práv pracovníků, a zejména na její články 17 a 18,
- s ohledem na Evropskou sociální chartu Rady Evropy revidovanou v roce 1996, a zejména na její článek 21,
- s ohledem na Listinu základních práv Evropské unie, která byla přijata v Nice dne 7. prosince 2000 a slavnostně podepsána představiteli států a vlád 27 členských států v prosinci 2007 v Evropském parlamentu, a zejména s ohledem na její článek 27,